

Σε μια χρονιά που γιορτάζει πενήντα χρόνια από την ίδρυσή της, η Δάφνη Δαφνίου έμελε να πανηγυρίσει την άνοδο στην Α2 κατηγορία. Ένα νεανικό σύνολο, που υπό τις οδηγίες του Μάη Κωνσταντινίδη έφτασε με επιτυχία στο τέλος του δρόμου, συνδυάζοντας τον ενθουσιασμό που συνεγάπεται ο χαμηλός μέσος όρος με την σκληρή δουλειά στο γήπεδο.

Ο προπονητής που οδήγησε την ομάδα των Δυτικών Προαστίων στη δεύτερη τη τάξει κατηγορία μίλησε στην ιστοσελίδα του ΣΕΠΚ (sepk.gr)

) για τη φετινή επιτυχία, εξηγώντας σε πρώτο χρόνο πως "αρχικός στόχος ήταν η σωτηρία. Από την στιγμή που αυτό επετεύχθη επί της ουσίας από το φινάλε του πρώτου γύρου, επαναπροσδιορίσαμε κάποια πράγματα. Δεν ήταν βέβαια ακόμη τότε η άνοδος ο βασικός στόχος, αλλά το να τερματίσουμε όσο το δυνατόν ψηλότερα".

Και συνέχισε: "Τα παιδιά έδειξαν με τη δουλειά τους στο γήπεδο καθημερινά πόσο το ήθελαν. Έτσι φτάσαμε τρεις αγωνιστικές πριν από το τέλος να έχουμε εξασφαλίσει την άνοδο. Η κατάκτηση του τίτλου δεν είναι στα δικά μας χέρια αυτή την στιγμή, αλλά το σίγουρο είναι πως πρόκειται για μια -αδιαμφισβήτητα- επιτυχημένη σεζόν".

Αναφερόμενος στη μορφολογία του ρόστερ που είχε στα χέρια του, επεσήμανε πως "είχαμε με διαφορά το πιο νεανικό ρόστερ στην κατηγορία. Πολιτική της ομάδας ήταν ότι δεν μπορούν να τεθούν μακροπρόθεσμοι στόχοι. Σε ένα νεαρό παιδί δεν μπορείς να υποδείξεις κάτι πολύ μακρινό, γιατί έτσι προσθέτεις έξτρα βάρος στους ώμους του. Το μόντο μας όλη τη χρονιά στο παρκέ ήταν να είμαστε καλύτεροι από την προηγούμενη και χειρότεροι από την επόμενη μέρα. Με αυτή τη διαδικασία χτίσαμε την αυτοπεποίθησή μας. Στην πορεία ήρθαν τα επιτυχή αποτελέσματα και αυτό δημιούργησε μια αλυσίδα, που μας έφερε μέχρι εδώ, να πανηγυρίζουμε την άνοδο. Το σημαντικό είναι ότι μετά τις ήττες που κάναμε, αντιδράσαμε πολύ καλά με μεγάλα σερί νικών".

Πόσο διαφορετική είναι η διαχείριση ενός ρόστερ με νεαρά παιδιά, τα οποία ο προπονητής σκοπεύει παράλληλα να εξελίξει -πέραν της νίκης σε κάθε αγωνιστική: "Όταν έχεις νέα παιδιά που συνδυάζουν το ταλέντο με τον καλό χαρακτήρα, η δουλειά του προπονητή γίνεται αυτόματα πιο εύκολη. Θα επιμείνω στο κομμάτι του χαρακτήρα γιατί αυτό σε βάθος χρόνου κάνει τη διαφορά. Έτσι είχαμε να επικεντρωθούμε μόνο στο προπονητικό κομμάτι,

σε ό,τι γίνεται εντός παρκέ. Δεν είχαμε άλλες έννοιες ή προβλήματα που μπορεί να συνοδεύουν μεγαλύτερους ηλικιακά παίκτες, όπως για παράδειγμα ότι έχει μεγαλύτερο "εγώ" ή περισσότερη άποψη επί τακτικών ή άλλων θεμάτων. Κάναμε δυνατές προπονήσεις καθημερινά και δουλεύαμε απρόσκοπτα χωρίς γκρίνιες ή σκοτούρες. Ήταν πολύ σημαντικό ότι διαθέταμε πολύ καλά αποδυτήρια".

Σε ερώτηση για το στοιχείο που μπορεί να κάνει τη διαφορά για ομάδες με χαμηλό μέσο όρο ηλικίας, απάντησε πως "όλα έχουν να κάνουν με την εμπιστοσύνη. Όχι μόνο του προπονητή προς τους παίκτες, αλλά κι από την πλευρά της διοίκησης. Είναι σημαντικό να εμπιστευτούν όλοι ένα τέτοιο πρότζεκτ. Αν γίνει αυτό, είναι σχεδόν βέβαιο πως θα υπάρξει καλό αποτέλεσμα".